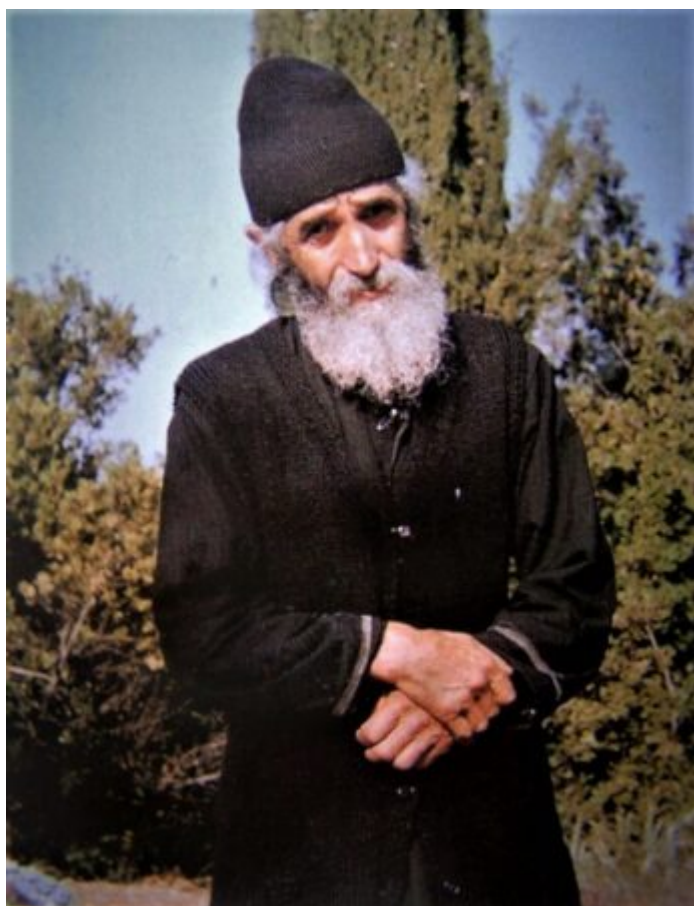
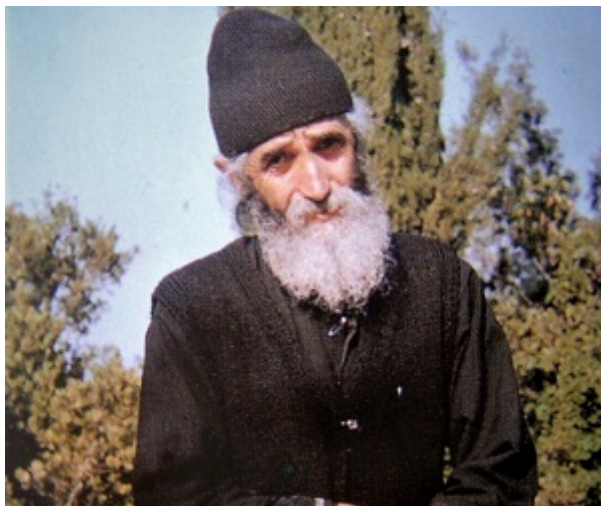

30 Δεκεμβρίου 2021

Όσιος Παΐσιος: Πα, πα, πα, τι δύναμη έχει η μετάνοια!

/ Αγίων και Γερόντων παραινέσεις

Όσιος Παΐσιος (1924-1994).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

«Ο Θεός είναι πολύ κοντά μας, αλλά και πολύ ψηλά. Για να «κάμψη» κανείς τον Θεό, ώστε να κατεβή να μείνη μαζί του, πρέπει να ταπεινωθή και να μετανοήση. Τότε ο πολυεύσπλαχνος θεός, βλέποντας την ταπείνωση του, τον υψώνει ως τους Ουρανούς και τον αγαπάει πολύ. «Χαρά εσται εν τω ουρανώ επί ενί αμαρτωλώ μετανοούντι» λέει το Ευαγγέλιο. Ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τον νου, για να αναλογίζεται το σφάλμα του, να μετανοή και να ζητάη συγχώρηση.

Ο αμετανόητος άνθρωπος είναι σκληρό πράγμα. Είναι πολύ ανόητος, επειδή δεν θέλει να μετανοήση, για να απαλλαγή από την μικρή κόλαση που ζη, η οποία τον οδηγεί στην χειρότερη, την αιώνια. Έτσι στερείται και τις επίγειες παραδεισένιες χαρές, οι όποιες συνεχίζουν στον Παράδεισο, κοντά στον Θεό, με τις πολύ μεγαλύτερες χαρές, τις αιώνιες.

Όσο ο άνθρωπος βρίσκεται μακριά από τον Θεό, είναι εκτός εαυτού. Βλέπεις, στο Ευαγγέλιο γράφει ότι ο άσωτος υιός «εις εαυτόν έλθών είπε-πορεύσομαι προς τον πατέρα μου». Δηλαδή, όταν συνήλθε, όταν μετάνοιωσε, τότε είπε: «Θα επιστρέψω στον πατέρα μου».

Όσο ζούσε στην αμαρτία, ήταν εκτός εαυτού, δεν ήταν στα λογικά του, γιατί η αμαρτία είναι έξω από την λογική».

Γέροντα, ο Αββάς Αλώνιος λέει: «Εάν θέλη ο άνθρωπος, από πρωί έως εσπέρας

γίνεται εις μέτρον θείου». Τι εννοεί;

Η πνευματική ζωή δεν θέλει χρόνια. Σε ένα δευτερόλεπτο μπορεί να βρεθή κανείς από

την κόλαση στον Παράδεισο, αν μετανοήση. Ο άνθρωπος είναι τρεπτός. Μπορεί να γίνη άγγελος, μπορεί να γίνη διάβολος.

Πα, πα, πα, τι δύναμη έχει η μετάνοια!

Απορροφά την θεία Χάρη. Έναν λογισμό ταπεινό να φέρη στον νου του ο άνθρωπος, σώθηκε. Έναν λογισμό υπερήφανο να φέρη, αν δεν μετανοήση και τον βρη ο θάνατος, πάει, χάθηκε.

Βέβαια, ο ταπεινός λογισμός πρέπει να συνοδεύεται και από τον εσωτερικό αναστεναγμό, την εσωτερική συντριβή. Γιατί ο λογισμός είναι λογισμός, αλλά υπάρχει και η καρδιά. «Όλη ψυχή και διάνοια και καρδιά», λέει ο υμνωδός.

Νομίζω όμως ότι ο Αββάς εδώ εννοεί μια πιο μόνιμη κατάσταση. Χρειάζεται ένα

διάστημα, για να φθάση κανείς σε καλή κατάσταση. Σφάλλω, μετανιώ, συγχωρούμαι αυτήν την στιγμή. Αν έχω αγωνιστικό πνεύμα, μπορώ σιγά-σιγά να σταθεροποιήσω μια κατάσταση, αλλά μέχρι τότε ταλαντεύομαι.

Γέροντα, ένας άνθρωπος ηλικιωμένος μπορεί να βοηθήση πνευματικά τον εαυτό του;

Ναι, ίσα-ίσα, όταν κανείς γεράση, του δίνεται η δυνατότητα να μετανοήση, γιατί φεύγουν οι ψευδαισθήσεις. Πρώτα, επειδή είχε σωματικές δυνάμεις και δεν δυσκολευόταν, δεν καταλάβαινε τις αδυναμίες του και νόμιζε ότι βρισκόταν σε καλή κατάσταση. Τώρα που έχει δυσκολίες και γκρινιάζει, βοηθιέται να καταλάβη ότι δεν είναι εντάξει, ότι χωλαίνει, και να μετανοήση.

Αν αξιοποίηση πνευματικά τα λιγώτερα χρόνια της ζωής του που του έμειναν και χρησιμοποίηση και την πείρα που του άφησαν τα περισσότερα χρόνια της ζωής του που πέρασαν, δεν θα τον αφήση ο Χριστός, θα τον ελεήση.

Απόσπασμα από το βιβλίο του Γέροντα Παϊσίου Αγιορείτου (νυν οσίου Παϊσίου), «Λόγοι γ', Πνευματικός αγώνας», έκδοση Ιερού Ησυχαστηρίου «Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος», Σουρωτή Θεσσαλονίκης.

<https://bit.ly/3HISxD>